

РЕШЕНИЕ

№ 28755

гр. София, 16.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4797** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Настоящото производство е образувано по жалба от С. Г. Б., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [улица], вх. Б, ет.6, ап. 602 чрез адв. М. Д. Д. - САК, срещу отказ на „Макроадванс“ АД, обективиран в уведомление без номер от дата 17.03.2026 г., изпратено по мейл.

В жалбата се твърди, че между жалбоподателят и „Макроадванс“ АД са налице облигационни отношения, възникнали по силата на сключени договори за парични заеми.

На 18.02.2026г.С. Г. Б. чрез адв. М. Д. е подал по електронен път до „Макроадванс“ АД, ЕИК[ЕИК], на e-mail: e-mail: [електронна поща] и [електронна поща] заявление за предоставяне на достъп до личните данни, със следното конкретно съдържание на искане за предоставяне на:

„Информация в пълен обем за периода от 01.01.2020 г. до настоящия момент за всички сключени от мен договори с „ МАКРОАДВАНС ” АД, ЕИК[ЕИК], в това число копия на всички договори (на всеки един договор) за кредит/заем, погасителни планове и всички други документи по съответното кредитно отношение, справки/извлечения за получени и върнати/погасени суми по всеки един договор, както и копия от договори за прехвърляне на вземане (цесия), в случаи че има прехвърлени към трети лица задължения, заедно с всичките им приложения. Моля да бъде предоставена информация кои задължения по договори за кредит са погасени/изплатени и кои са

активни/непогасени. “

В жалбата се сочи , че отговора не съдържа отговор на поисканата информация за плащанията, от която да е видно суми в какъв размер, и на кои дати са постъпили за погашения по всеки от договорите.Твърди се , че ответното дружество, действащо като администратор на личните данни на жалбоподателя е било длъжно да изложи съображения за отказа да предостави исканата информация и в този смисъл липсата на мотиви при отказа е толкова съществено и, че повлича незаконосъобразност на акта на това основание. Цитират се правни норми и съдебна практика. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призована, не се явява и не се представлява. Процесуалният ѝ представител депозира писмено становище, с което поддържа жалбата по изложените в нея основания. Иска отмяна на процесния отказ. Претендира присъждане на направените по делото разноски, съгласно представен списък. Прави възражение срещу размера на претендираното юрисконсултско възнаграждение. Прилага договор за безплатна правна помощ.

Ответникът по жалбата -, „МАКРОАДВАНС ” АД , редовно призован, не изпраща представител. В писмени становища /молба/, чрез процесуален представител оспорва жалбата като недопустима, евентуално неоснователна и недоказана. На първо място сочи, че липсва правен интерес от оспорването, като жалбоподателят е получил отговор на подаденото от него заявление за упражняване на право на достъп по чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679, като му е предоставена информация, чрез електронно съобщение. Счита, че несъгласието на жалбоподателят с обема или формата на предоставената информация, не създава правен интерес от съдебно оспорване, а представлява опит за разширяване на обхвата на правото по чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 извън неговите законови граници. На второ място, заявява, че дори да се приеме, че жалбата е допустима, то същата е изцяло неоснователна, за което излага мотиви. Претендира разноски. Прилага списък на разноските, в които посочва минимален размер на юрисконсултското възнаграждение , прави възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Съдът , като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 18.02.2026 г. С. Г. Б. чрез адв. М. Д. е подал по електронен път до „Макроадванс“ АД, ЕИК[ЕИК], на e-mail: e-mail: [електронна поща] и [електронна поща] заявление за предоставяне на достъп до личните данни, със следното конкретно съдържание на искане за предоставяне на:

„Информация в пълен обем за периода от 01.01.2020 г. до настоящия момент за всички сключени от мен договори с „ МАКРОАДВАНС ” АД, ЕИК[ЕИК], в това число копия на всички договори (на всеки един договор) за кредит/заем, погасителни планове и всички други документи по съответното кредитно отношение, справки/извлечения за получени и върнати/по гасени суми по всеки един договор, както и копия от договори за прехвърляне на вземане (цесия), в случаи че има прехвърлени към трети лица задължения, заедно с всичките им приложения. Моля да бъде предоставена информация кои задължения по договори за кредит са погасени/изплатени и кои са

активни/непогасени. “

На 17.03.2026 г. на електронна поща на С. Г. Б. е постъпил имейл със следното съдържание:

„ З., адв. Д.,

Информираме Ви, че искането Ви е депозирано с вх. № 1798/17.02.2026г.

Между доверителя Ви и "Макроадванс" АД са били сключени общо четири договора за кредит, както следва: Договор за потребителски кредит №131924, Договор за потребителски кредит №165197, Договор за потребителски кредит №172169, Договор за потребителски кредит №241872. Задълженията по описаните договори не са активни.

Приложено изпращаме копие на цитираните договори, ведно с приложенията към тях - погасителни планове, общи условия и СЕФ.

Моля да имате предвид, че въпросът за плащанията не касае личните данни.

При необходимост от предоставяне на допълнителна информация, оставаме насреща за съдействие.

Успешен ден,

Екипът на "Макроадванс" АД“

Жалбата, сезираща съда, е изпратена на 30.03.2026 г.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, подало заявление с правно основание чл. 37б от ЗЗЛД, срещу годен за оспорване акт и в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК, при липса на висящо производство пред Комисията за защита на личните данни, поради което съдът приема, че жалбата е процесуално ДОПУСТИМА.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за липса на правен интерес, респ. за недопустимост на жалбата. Действително, по делото е представен отговора на ответника, изпратен до жалбоподателя С. Г. Б. и пълномощника му адвокат Д. от 17.03.2026 г., същият обаче, не удовлетворява искането на заявителя, а именно: предоставяне на лични данни, ведно с копия от документи.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената

административна преписка и събраните по делото доказателства.

Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон, субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на АПК.

Между страните не е спорно, че между жалбоподателят и „Макроадванс“ АД са налице облигационни отношения, възникнали по силата на сключени договори за парични заеми, като оспорващият е субект, чийто лични данни са обработвани от ответника, съответно има право като субект на това обработване на достъп до обработваните му от администратора лични данни, съгласно чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент 2016/679). По делото е налице спор дали дружеството е предоставило исканите от жалбоподателя документи, съдържащи личните му данни, които дружеството обработва, като се твърди, че същите не са му били представени. Ответното дружество твърди, че е изпълнило задълженията си да й предостави копие от личните му данни, които са в процес на обработка, съобразно чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679, без за същото да съществува задължение за предоставяне на копия на носителите на лични данни на субекта на данни.

Търговското дружество „Макроадванс“ АД попада в хипотезата на определението по чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679, съгласно която "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. Следователно, за дружеството, като администратор на лични данни, е съществувало нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от жалбоподателят искане, като с оглед разпоредбата на чл. 12 пар. 3 от Регламент 2016/679. информацията относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15-22, е следвало да бъде предоставена без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането.

Съгласно разпоредбата на чл. 4 пар. 1 от Регламент 2016/679, "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице". Според чл. 4 пар. 2 от Регламент 2016/679, "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана е лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или

комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В нормата на чл. 37б. ал. 1 от ЗЗЛД е предвидено, че субектът на данни упражнява правата по чл. 15 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин. Член 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвижда "право на достъп на субекта на данните", като според параграф 1, субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните. Съгласно чл. 15 пар. 3 от Регламент 2016/679, администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване.

В конкретната хипотеза жалбоподателят е депозирал писмено заявление по чл. 37б от ЗЗЛД до администратор на лични данни, какъвто безспорно е „Макроадванс“ АД, по административен ред. Съгласно чл. 37б ал. 1 от ЗЗЛД, субектът на данни упражнява правата по чл. 15 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин, като съобразно ал. 2, заявление може да се подаде и по електронен път при условията на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, Закона за електронното управление и Закона за електронната идентификация. В чл. 37 б, ал. 3 от ЗЗЛД е предвидено, че заявление може да се подаде и чрез действия в потребителския интерфейс на информационната система, която обработва данните, след като лицето е идентифицирано със съответните за информационната система средства за идентификация. Подаденото заявление съдържа нормативно изискуемата форма за реквизити и съдържание и е съобразено с изискванията на чл. 37в от ЗЗЛД. Съгласно чл. 37в ал. 1 от ЗЗЛД, заявлението по чл. 37б съдържа: 1. име, адрес, единен граждански номер или личен номер на чужденец или друг аналогичен идентификатор, или други идентификационни данни на физическото лице, определени от администратора, във връзка с извършваната от него дейност; 2. описание на искането; 3. предпочитана форма за получаване на информация при упражняване на правата по чл. 15 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679; 4. подпис, дата на подаване на заявлението и адрес за кореспонденция, а според чл. 37в ал. 2 от ЗЗЛД, при подаването на заявление от упълномощено лице към заявлението се прилага и пълномощното, което е сторено.

Тъй като не е спорно, че жалбоподателят се явява субект на данни по смисъла на закона, който извод формално се извлича от съществуващо между него и ответното дружество облигационно правоотношение, обективизирано в сключените договори за парични заеми, при наличието на надлежно сезиране с подадено заявление от легитимирано лице за „Макроадванс“ АД като администратор на лични данни е възникнало нормативно установеното задължение да се произнесе по надлежния ред, съгласно разпоредбата на чл. 12 пар. 3 от Регламент 2016/679.

В съответствие с чл. 12 пар. 1 от Регламента, администраторът предприема необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация по членове 13 и 14 и на всякаква комуникация по членове 15 - 22 и член 34. която се отнася до обработването, на субекта на данните в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език, особено що се отнася до всяка информация, конкретно насочена към деца. Информацията се предоставя писмено или по друг начин, включително, когато е целесъобразно, с електронни средства.

Според разпоредбата на чл. 15 пар. 1 от Регламент 2016/687, субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: целите на обработването;

съответните категории лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; правото на жалба до надзорен орган; когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните.

В конкретната хипотеза оспореният акт е издаден при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила - неспазване на установената от закона форма по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК, доколкото в получения от жалбоподателя отговор липсва подпис на неговия издател, както и също така в изпратения до жалбоподателя отговор на искането, липсват имена, длъжност на лицето, което го е изготвило. Липсата на информация за издателя на оспорения индивидуален административен акт, за оправомощаването му да съставя актове от вида на процесния, вкл. и подпис е съществен порок, тъй като води до невъзможност да се установи издателят на акта и спазването на изискването за компетентност, което от своя страна е основание за прогласяване нищожността на акта. Полагането на подпис свидетелства за формираната воля на органа за издаване на съответния акт и е потвърждение, че този акт изхожда именно от него. Липсата на подпис е съществен елемент от предвидената в закона форма на административния акт, липсата на собственоръчно изпълнен такъв от сочения като издател на акта административен орган, съответно на съставен електронен документ съдържащ електронно изявление, подписано с квалифициран електронен подпис от лицето, посочено като издател, представлява съществено нарушение на императивното изискване по чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК за форма на акта и съответно порок, който поради тежестта си води до нищожност на обжалваното писмо. Липсата на този съществен реквизит води до невъзможност за установяване, че актът е издаден от компетентния орган, а липсата на материална и/или персонална компетентност на издателя води до нищожност на издадения от него акт. Липсата на подпис на законен представител на администратора или упълномощено от него лице е пречка да се установи авторството на акта и формираната в съдържанието му воля.

В правната теория и съдебната практика безпротиворечиво се приема, че липсата на компетентност на административния орган и неспазването на установената форма във всички случаи води до нищожност на административния акт, докато

противоречието на акта с материалния закон, е основание за нищожността му само тогава, когато правните му последици са напълно несъвместими с правовия ред така, че по никакъв начин, включително, ако би бил необжалваем, не биха могли да бъдат признати (Решение № 8035 от 01.07.2008 г. на ВАС по адм. д. № 3988/2008 г., 11 отд.). В този смисъл е и Решение № 5296 от 18.05.2026 г. по административно дело № 11203/2025 г. по описа на Върховен административен съд.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е нищожен, а жалбата като основателна следва да се уважи, като след обявяване на нищожността, на основание чл. 173, ал. 3 и ал. 4, и чл. 174 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на администратора на лични данни за ново произнасяне, съобразно изложените мотиви от съда, които са задължителни, относно приложението на материалния и процесуалния закон. При наличие за нищожност не е необходимо да се обсъждат останалите възражения в жалбата.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, претенцията на жалбоподателката и процесуалния ѝ представител за присъждане на направените по делото разноски е основателна. На основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, пълномощникът на жалбоподателката има право на адвокатско възнаграждение, с оглед представените по делото: договор за безплатна правна помощ и пълномощно, поради което ответникът по жалбата следва да бъде осъден да заплати на пълномощника на жалбоподателката адвокатско възнаграждение в размер на 511. 29 евро, с равностойност 1000 лева, който размер съответства на действителната фактическа и правна сложност на делото и е пропорционален спрямо извършената правна защита.

В полза на жалбоподателката се следват разноски в размер на 5. 11 евро/10 лева, представляващи дължимата и заплатена за производството държавна такса в полза на Административен съд – Бургас.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град 76 ти състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА по жалба от С. Г. Б. чрез адв. М. Д. Д. - САК, **за нищожен отказ на „Макроадванс“ АД**, формиран в отговор без номер от дата 17.03.2026 г., изпратено по мейл, за произнасяне по заявление на С. Г. Б. от 18.02.2026 г.

ИЗПРАЩА преписката на „Макроадванс“ АД , в качеството му на администратор на лични данни, за произнасяне по заявлението на С. Г. Б. от 18.02.2026 г., при съобразяване с указанията по тълкуване и прилагане на закона в мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ на „Макроадванс“ АД , 14-дневен срок за произнасяне по заявлението, считано от влизане на решението в сила.

ОСЪЖДА „Макроадванс“ АД, ЕИК[ЕИК], да заплати в полза на адв. М. Д. Д. - САК сумата от 511. 29 евро, с равностойност 1000 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана на С. Г. Б., безплатно адвокатска помощ и съдействие на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закон за адвокатурата.

ОСЪЖДА „Макроадванс“ АД, ЕИК[ЕИК] " , да заплати на С. Г. Б., ЕГН [ЕГН] сумата от 5. 11 евро/10 лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.